

متن پرسش

بسمه تعالی با عرض سلام و ادب خدمت جنابعالی در خصوص قسمت دوم دعای عرفه از لحاظ سندی فقط سید بن طاووس در اقبال نقل کرده و مرحوم مجلسی می فرماید این قسمت در برخی از نسخه های قدیمی اقبال هم نیست و با سیاق دعای ائمه هم سازگار نیست و شاید این قسمت افزوده مشایخ صوفیه باشد ری شهری در زمزم عرفان از قول آقای بهجت نقل می کند شخصی از قول رفیقش نقل کرد روزی بعد از خواندن دعای عرفه مرحوم سید بن طاووس را در خواب دیدم فرمود این زیادتى از من است و در جایی دیگر فرموده اند مرحوم سید گاهی هم دعا از پیش خود انشا می کند ذیل دعای عرفه هم یا روایت یا از خود سید است . مرحوم علامه تهرانی هم در یکی از کتب خود معتقد است این قسمت از دعا از امام حسین نیست و از شخصی به نام ابن عطا می باشد . در همان کتاب زمزم عرفان از قول مرحوم علامه طباطبایی نقل شده کیست که بتواند این گونه حقایق را بیان کند ؟ ما که عمری در مسائل فلسفی و عرفانی تلاش کرده ایم دهنمان میچاد این طور حرف بزنیم.

متن پاسخ

باسمه تعالی؛ علیک السلام: همان طور که مستحضرید با توجه به آن خواب باز آیت الله بهجت در کتاب «در محضر آیت الله بهجت»، ج ۲، ص ۴۱۱ در مورد آن قسمت از دعای عرف می فرماید: «از مضمون بر می آید که مطالب توحیدی آن بالاتر از علوم متعارف است». و حضرت امام «رضوان الله علیه» باره ها به فرازهایی از آن به عنوان سخن حضرت امام حسین «علیه السلام» اشاره کرده اند. فکر می کنم ابن عطای مصری با توجه به دویست سال حاکمیت فاطمیون در مصر مطلب را از فرهنگ اهل بیت گرفته زیرا حقیقتاً سخن بالاتر از آن است که یک انسان بتواند این چنین سخن بگوید. موفق باشید